

สิงโตกวางตุ้ง : การสร้างสรรค์จิตรกรรมเพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ
Cantonese Lion Dance: Creativities of Paintings as Symbolic Representations
of Paknampo God and Goddess

ณัฐ ล้าเลิศ*

Nat Lumlert

Received : March 20, 2022

Revised : June 30, 2022

Accepted : August 23, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประวัติความเป็นมาเกี่ยวกับสิงโตกวางตุ้งและเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ 2) วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาสัญลักษณ์ที่สื่อถึงเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพและ 3) สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่เป็นสัญลักษณ์แทนเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ การดำเนินงานวิจัยแบ่งเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นการนำข้อมูลเอกสารและข้อมูลภาคสนามมาวิเคราะห์เพื่อหาสัญลักษณ์ที่สื่อถึงเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ ส่วนที่สองเป็นการดำเนินงานสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยสำคัญในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาสัญลักษณ์ที่สื่อถึงเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ ได้แก่ เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ ความเชื่อความศรัทธา สิ่งแทนความเป็นสิริมงคลของวัฒนธรรมจีน ตลอดจนวัตถุสิ่งของที่อยู่ในสภาพแวดล้อม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้หลักทฤษฎีสัญญาวิทยาตีความเพื่อหาความหมายของสัญลักษณ์ ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิเคราะห์จะนำไปสู่การสังเคราะห์ข้อมูล ซึ่งเป็นการนำสัญลักษณ์มาเป็นแนวทางในการสร้างภาพร่าง โดยประกอบสร้างขึ้นใหม่ให้มีความสวยงามตามหลักการจัดองค์ประกอบศิลปะ ผลงานจิตรกรรมแต่ละภาพจะทำภาพร่าง 2-3 ภาพ แล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิวิจารณ์เพื่อคัดเลือกภาพที่เหมาะสมในการสื่อความหมายและการเป็นสัญลักษณ์แทนเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ จากนั้นจึงนำมาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสีน้ำมัน ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 8 ภาพ

คำสำคัญ : สิงโตกวางตุ้ง / สัญลักษณ์ / สัญลักษณ์แทน / เจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ

*อาจารย์ประจำสาขาวิชาศิลปศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Lecture of Art Education Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Sawan Rajabhat University

(Corresponding Author) e-mail: nat.l@nsru.ac.th

ABSTRACT

The objectives of this research were: 1) to study the history of Cantonese lion dance and Paknampo God and Goddess 2) to investigate the symbols that represented Paknampo God and Goddess 3) to create the paintings as symbolic representations of Paknampo God and Goddess. This research was divided in two parts. The first part of this study consisted of analyzing documents and collecting data from fieldwork in order to find symbolic representations of Paknampo God and Goddess. The second part comprised of creating paintings. The results showed the important factors gained from analyzing symbolic representations of Pak Nampo God and Goddess which comprised of history, belief and faith, Chinese holy symbolic representations, and related objects. The data analysis involved the use of semiology theories to investigate the symbols and their meanings. The results gained from this study led to the analysis and synthesis of symbols which were used as guidelines for creating painting sketches. All sketches were organized beautifully with a new element by using the principle of visual arts. Each painting was sketched out two to three paintings. The sketches were sent to evaluate by experts. The experts selected the appropriate sketches that presented as symbolic representations of Paknampo God and Goddess. The selected paintings were used as models in creating eight oil paintings.

Keywords : Cantonese Lion Dance / Paintings / Symbols / Symbolic Representations / Pak Nampo God and Goddess

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ชาวไทยเชื้อสายจีนที่อาศัยอยู่ในจังหวัดนครสวรรค์สามารถแบ่งได้ 5 กลุ่มภาษา คือ แต่จิว ฮากกา ไทหล่า กวางตุ้ง และฮกเกี้ยน ทั้งห้ากลุ่มกระจายอยู่ในอำเภอต่างๆ ของจังหวัดนครสวรรค์ คนจีนมีบทบาทต่อเศรษฐกิจจังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มชาติพันธุ์ไทยจีนเหล่านี้ใช้ชีวิตผสมผสานเข้ากับวัฒนธรรมไทยได้เป็นอย่างดี อีกทั้งยังรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีโดยเฉพาะอย่างยิ่ง คือ งานเทศกาลตรุษจีนซึ่งชาวปากน้ำโพเชื้อสายจีนร่วมกับชาวไทยในท้องถิ่นได้จัดให้ประเพณีแก่เจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ เป็นประเพณีท้องถิ่นที่เลื่องลือไปทั่วประเทศไทย (Khundiloknattawasa, 2018, p.83)

ในช่วงเทศกาลตรุษจีน ชาวไทยจีนในปากน้ำโพทุกกลุ่มภาษานำเจ้าพ่อเจ้าแม่ทุกองค์จากศาลเจ้าพ่อเทพารักษ์ เจ้าแม่ทับทิม และศาลเจ้าแม่หน้าผา แห่รอบตลาดในวันขึ้น 4 ค่ำเดือนอ้ายของจีน ซึ่งเป็นประเพณีที่สืบทอดมาจากร้อยปี เพื่อเป็นการขอบคุณเทพเจ้าและความเป็นสิริมงคล (Niroj, 2012, p.28) โดยในขบวนแห่จะประกอบด้วยการเล่นและการละเล่นหลายขบวน เช่น ขบวนองค์สมมติเจ้าแม่กวนอิม ขบวนมังกรทอง ขบวนแห่นางฟ้า ขบวนเอ็งกอ และที่สำคัญ คือ ขบวนสิงโตแบบต่างๆ ซึ่งมีความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดนครสวรรค์ เนื่องจากมีการรวบรวมสิงโตจากชาวไทยเชื้อสายจีนทั้ง 5 ภาษามาไว้ในขบวนปากน้ำโพ

ซึ่งถือเป็นครั้งแรกของประเทศไทย ได้แก่ สิงโตกวางตุ้ง สิงโตฮกเกี้ยน สิงโตปักกิ่ง สิงโตฮากกา และเสือไหหลำ

บรรดาสัตว์ทั้งห้าภาษา สิงโตที่แพร่หลายมากที่สุด คือ สิงโตกวางตุ้ง ถือเป็นสัญลักษณ์ในการเฉลิมฉลองของชาวจีน ลักษณะของสิงโตจะมีรูปร่างคล้ายสุนัข เสน่ห์ของสิงโตชนิดนี้นอกจากรูปร่างและท่าทางแล้วจะอยู่ที่ส่วนหัวของสิงโต เพราะเป็นการนำสัญลักษณ์ของสัตว์ศักดิ์สิทธิ์ทั้ง 4 มาเป็นส่วนประกอบ ได้แก่ เขามังกร ตาหงส์ เขี้ยวเสือ และกระดองเต่า ตำนานชาวจีนมีความเชื่อว่าสิงโตเป็นสัตว์เทพเจ้าที่มาจากสวรรค์ มีความศักดิ์สิทธิ์และมีอิทธิฤทธิ์บันดาลโชคลาภมาให้ สามารถป้องกันอันตรายจากสิ่งชั่วร้ายและช่วยเหลือมนุษย์ให้พ้นทุกข์ได้ และยังมีส่วนสนับสนุนในเรื่องการค้าขายให้เจริญก้าวหน้ารุ่งเรือง

ในอดีตสิงโตกวางตุ้งมักเป็นตัวแทนของบุคคลหรือตัวละครในจิตรกรรมเรื่องสามก๊ก ช่วงแรกจะมีตัวละครสามคนที่นำมาเป็นสีของสิงโต ได้แก่ เล่าปี่ (สีเหลือง) กวนอู (สีแดง) และเตียวหุย (สีดำ) สีที่นำมาใช้จะเป็นสีของ 5 ธาตุตามลัทธิเต๋า ได้แก่ สีเหลือง สีแดง สีดำ สีเขียว และสีขาว ภายหลังมีการเพิ่มตัวละครขึ้นอีกสามคน คือ จูล่ง (สีเขียว) ฮองตง (สีเหลือง) และม้าเฉียว (สีขาว) (Hemachatviroon, 2021)

การสร้างหัวสิงโตในปัจจุบันจะเน้นความหลากหลายมากขึ้น ไม่ได้นำสีมาใช้สื่อแทนบุคคลใดแบบในอดีต แต่ถึงอย่างไรการออกแบบสร้างสรรค์หัวสิงโตก็ยังมีลักษณะที่เป็นแบบประเพณีหรือแบบดั้งเดิม คือ เน้นความสวยงามของสีสัน รูปทรง แต่ก็มีบางคณะสิงโตที่มีการพัฒนาสร้างสรรค์หัวสิงโตรูปแบบใหม่ คือ คณะสิงโตกว่องสิ่ว จังหวัดนครสวรรค์ ที่สร้างหัวสิงโตเพิ่มเติมจากวรรณกรรมเรื่องสามก๊ก 3 หัว คือ โจโฉ ขงเบ้ง ลิโป้ และในปี พ.ศ.2562 ได้สร้างหัวสิงโตอารักษ์ประตูสวรรค์ (ทินหมุนเซ้าซี้) ซึ่งถือว่าเป็นหัวสิงโตรูปแบบใหม่ที่แรกของประเทศไทย โดยมีการนำสัญลักษณ์ความเป็นสิริมงคลเข้ามาประกอบในหัวสิงโต เช่น หงส์ มังกร ค้างคาว และปลาการ์ฟ

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีการพัฒนาหัวสิงโตรูปแบบใหม่แต่ยังขาดการพัฒนาต่อยอด อีกทั้งในปัจจุบัน การเชิดสิงโตได้รับความนิยมลดลงเนื่องจากสภาพความเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน แต่หากพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่า การเชิดสิงโตถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่มีคุณค่า สามารถสะท้อนให้เห็นถึงชีวิต ความคิด ความรู้สึก และนำมาซึ่งความสนุกสนานเต็มไปด้วยความสดใสมีชีวิตชีวา ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญดังกล่าว จึงนำความรู้มาพัฒนาสร้างสรรค์ภาพสิงโตในรูปแบบของงานจิตรกรรม โดยมีความเชื่อว่าจิตรกรรมเป็นสื่อเชื่อมโยงระหว่างบุคคล สังคม และวัฒนธรรม เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดให้มนุษย์รับรู้เหตุการณ์เรื่องราวที่เป็นอยู่และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงแก้ไขและพัฒนาในทางที่ดีขึ้น โดยการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ได้นำแรงบันดาลใจมาจากเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ ซึ่งหมายถึง องค์เจ้าพ่อ เจ้าแม่ และเทพเจ้าต่างๆ ในศาลเจ้าพ่อเทพารักษ์ เจ้าแม่ทับทิม และศาลเจ้าแม่หน่าผา จังหวัดนครสวรรค์ เพื่อให้จิตรกรรมที่สร้างขึ้นสามารถเป็นสัญลักษณ์แทนเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ และการที่ผู้วิจัยนำรูปลักษณ์ของสิงโตมาประยุกต์เข้ากับเรื่องราวของเทพเจ้า เนื่องจากสิงโตกับเทพเจ้าถือได้ว่าเป็นสัญลักษณ์แห่งความดีงาม เป็นตัวแทนความเป็นสิริมงคล และไม่ว่าจะเป็นพิธีกรรมใดก็ตามที่เกี่ยวข้องกับเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ ก็มักจะมีการเชิดสิงโตปรากฏอยู่ด้วยเสมอ ดังนั้นการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมจึงเป็นการต่อยอดภูมิปัญญาให้กับท้องถิ่น สานต่อการอนุรักษ์ อีกทั้งองค์ความรู้จากผลงานศิลปะจะสามารถเป็นฐานข้อมูลในการสร้างสรรค์หัวสิงโตปากน้ำโพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ
2. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาสัญลักษณ์ที่สื่อถึงเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ
3. สังเคราะห์ข้อมูลสู่การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมในรูปลักษณ์ของสิ่งโตกวางตุ้งที่สื่อถึงเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ

วิธีดำเนินการวิจัย

แบ่งกระบวนการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) เป็นการดำเนินงานเพื่อวิเคราะห์หาสัญลักษณ์ที่สื่อถึงเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ และ 2) เป็นการดำเนินงานเพื่อสังเคราะห์ข้อมูลและสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม

การดำเนินงานส่วนที่ 1

1. ศึกษาข้อมูลเอกสารเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ และข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งโตกวางตุ้ง โดยศึกษาทั้งหนังสือ ตำรา บทความ งานวิจัย แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
2. เก็บข้อมูลภาคสนามโดยลงพื้นที่เก็บข้อมูลในเขตตำบลปากน้ำโพและตำบลแควใหญ่ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ ด้วยเครื่องมือทางทัศนศิลป์ ได้แก่ 1) การถ่ายภาพ เป็นเครื่องมือหลักในการเก็บข้อมูล มีวัตถุประสงค์เพื่อถ่ายภาพข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ศึกษา เช่น เทวรูป วัตถุสิ่งของ และสภาพแวดล้อมที่อยู่ในศาลเจ้า ตลอดจนถ่ายภาพหัวสิ่งโตที่อยู่ในคณะสิ่งโตกว่องสิ่ว จังหวัดนครสวรรค์ และ 2) การวาดเส้น เป็นเครื่องมือรองในการเก็บข้อมูล เพื่อศึกษารูปร่างของวัตถุต่างๆ และการวาดเส้นยังมีส่วนในการพัฒนาความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน

3. วิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยการนำข้อมูลเอกสารและข้อมูลภาคสนามมาวิเคราะห์เพื่อหาสัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์ที่สามารถเป็นสื่อแทนเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ ซึ่งการวิเคราะห์ใช้หลักทฤษฎีสัญญะวิทยา

การดำเนินงานส่วนที่ 2

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม เป็นการนำผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลมาใช้สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. สังเคราะห์ข้อมูล นำสัญลักษณ์ที่ได้จากการวิเคราะห์มาเป็นแนวทางในการสร้างภาพร่าง โดยนำสัญลักษณ์มาประกอบสร้างให้เป็นรูปลักษณ์ของสิ่งโตกวางตุ้งที่สื่อถึงเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ โดยคำนึงถึงความงามตามหลักองค์ประกอบของศิลปะ ผลงานจิตรกรรมแต่ละภาพจะทำภาพร่างประมาณ 2-3 ภาพ
2. การวิจารณ์ภาพร่าง โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ซึ่งเป็นการวิจารณ์เกี่ยวกับการใช้สัญลักษณ์ ทัศนธาตุ การจัดองค์ประกอบศิลปะ ตลอดจนข้อเสนอแนะ เพื่อคัดเลือกภาพที่เหมาะสมในการสื่อความหมายและการเป็นภาพแทนสัญลักษณ์เจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ
3. สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ภาพร่างที่คัดเลือกจะถูกนำมาเป็นต้นแบบในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม เทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 130X130 เซนติเมตร ผลงาน 1 ชุดโครงการจะมีทั้งสิ้น 8 ภาพ
4. นำเสนอผลงานสู่สาธารณะ เผยแพร่ด้วยวิธีการจัดนิทรรศการศิลปกรรม

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัย เรื่อง สิงโตกางต้ง : การสร้างสรรค์จิตรกรรมเพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยโดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ผลลัพธ์จากการดำเนินงานส่วนที่ 1

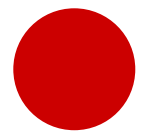
ตำบลปากน้ำโพและตำบลแควใหญ่ อำเภอเมืองนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ มีศาลเจ้าเก่าแก่ที่สำคัญ 2 ศาล ได้แก่ 1) ศาลเจ้าพ่อเทพารักษ์ เจ้าแม่ทับทิม หรือ ศาลใต้ มีเทพเจ้าที่สำคัญในศาลเจ้า ได้แก่ เจ้าพ่อเทพารักษ์ เจ้าแม่ทับทิม เจ้าแม่สวรรค์ เจ้าพ่อกวนอู และเจ้าพ่อสามตา และ 2) ศาลเจ้าแม่หน้าผา หรือ ศาลเหนือ มีเทพเจ้าที่สำคัญในศาลเจ้า ได้แก่ เจ้าแม่หน้าผา เจ้าพ่อแควใหญ่ (เจ้าพ่อเทพารักษ์) เจ้าแม่สวรรค์ เจ้าพ่อกวนอู เจ้าพ่อจุก-เจ้าพอกู และเทพเจ้าไฉ่ซิงเอี้ย

จะเห็นว่าทั้งสองศาลเจ้ามีเทพเจ้าบางองค์ที่ซ้ำกัน ดังนั้นในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ผู้วิจัยจึงคัดเลือกเทพเจ้าจากสองศาลเจ้าโดยที่ไม่ซ้ำกัน สามารถสรุปได้ 8 องค์ ได้แก่ 1) เจ้าแม่ทับทิม 2) เจ้าพ่อเทพารักษ์ 3) เจ้าแม่สวรรค์ 4) เจ้าพ่อกวนอู 5) เจ้าพ่อสามตา 6) เจ้าแม่หน้าผา 7) เจ้าพอกู และ 8) เทพเจ้าไฉ่ซิงเอี้ย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารและการลงพื้นที่เก็บข้อมูลภาคสนาม ผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์สัญลักษณ์ที่สื่อถึงเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพได้ดังนี้

- 1) เจ้าแม่ทับทิม สัญลักษณ์ได้แก่ สายน้ำ ปลาครุฑ รูปเคารพเจ้าแม่ทับทิม เรือสำเภา และสีแดง
- 2) เจ้าพ่อเทพารักษ์ สัญลักษณ์ได้แก่ กระดาษยันต์ (ยันต์ฮู้จีน) ควันไฟ สีดำ ปลา พาสาน (อาคารสัญลักษณ์ต้นแม่น้ำเจ้าพระยา) ระฆังทองเหลือง และรูปเคารพเจ้าพ่อเทพารักษ์
- 3) เจ้าพ่อกวนอู สัญลักษณ์ได้แก่ ใบหน้าสีแดง หนวดเคราดำ แต่งกายด้วยชุดสีเขียว ตาซัง และรูปเคารพเจ้าพ่อกวนอู
- 4) เจ้าแม่สวรรค์ สัญลักษณ์ได้แก่ พระมาลาแบบฮ้องเต้ หงส์ มังกร องค์รักษ์หุทิพย์และดาบทิพย์
- 5) เจ้าพ่อสามตา สัญลักษณ์ได้แก่ ดวงตาที่สามบริเวณหน้าผาก อาวุธประจำตัวคือทวนสามแฉก และอิฐทองคำทรงพีระมิด รูปเคารพเจ้าพ่อสามตา
- 6) เจ้าแม่หน้าผา สัญลักษณ์ได้แก่ แผ่นไม้ศักดิ์สิทธิ์ รูปเคารพเจ้าแม่หน้าผา ปลาทองคำ ศาลเจ้าแม่หน้าผา
- 7) เทพเจ้าไฉ่ซิงเอี้ย สัญลักษณ์ได้แก่ รูปเคารพเทพเจ้าไฉ่ซิงเอี้ย เงิน ทอง อัญมณี โคมแดง ประทัด และสีแดง
- 8) เจ้าพอกู เจ้าพอกู สัญลักษณ์ได้แก่ รูปเคารพเจ้าพอกู เจ้าพอกู ลายผ้าทอวัฒนธรรมลาว

ตารางที่ 1 ตารางตัวอย่างการวิเคราะห์สัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์ที่สื่อถึงเจ้าแม่ทับทิม

วิเคราะห์ข้อมูลจาก เนื้อหา (ลักษณะทางบริบท)	สัญลักษณ์ / ภาพประกอบ	ความหมายตรง	ความหมายแฝง
เทพเจ้าประจำสายน้ำ	 สายน้ำ	กระแสน้ำที่ไหลเรื่อยเป็น ทางยาว	เป็นสัญลักษณ์ของเจ้าแม่ ทับทิม ซึ่งเป็นเทพเจ้า แห่งสายน้ำ และชื่อ จួយ้วยเนี้ยแปลว่าเจ้าแม่ ทำน้ำ
เทพเจ้าผู้มีความ พากเพียร	 ปลาครุฑ	ปลาน้ำจืดจำพวก ตะเพียน	สัญลักษณ์ของความเพียร พยายาม ที่สามารถว่าย ทวนน้ำกระโดดผ่าน ประตุมังกร
	 รูปเคารพเจ้าแม่ทับทิม	รูปเทพเจ้าที่เคารพนับถือ	สัญลักษณ์แทนความ เมตตากรุณา
เป็นที่เคารพของผู้คน เดินเรือ	 เรือสำเภา	เรือเดินทะเลแบบจีนใช้ แล่นด้วยใบ	สัญลักษณ์ของเทพที่ คุ้มครองผู้เดินทางทางเรือ เป็นสื่อแทนการเดินทาง ค้าขายของคนจีนสมัย โบราณ ความอุดม สมบูรณ์ ความสำเร็จ
เครื่องประดับเป็นพลอยสี แดง	 สีแดง	สีอย่างสีแดงหรือสีชาด	สื่อถึงสิริมงคล มีความ หมายถึงความโชคดี มี ความสุข อายุยืนยาว เป็น สีที่มีพลังอำนาจขับไล่ ขจัดสิ่งชั่วร้าย สิ่ง อัปมงคลต่าง ๆ ได้ตาม ความเชื่อ

ตารางที่ 2 ตารางตัวอย่างการวิเคราะห์สัญลักษณ์และความหมายของสัญลักษณ์ที่สื่อถึงเจ้าพ่อเทพารักษ์

วิเคราะห์ข้อมูลจาก เนื้อหา (ลักษณะทางบริบท)	สัญลักษณ์ / ภาพประกอบ	ความหมายตรง	ความหมายแฝง
รักษาโรคด้วยการเขียน ยันต์กระดาดและนำไป เผาไฟให้ประชาชนดื่มกิน	 กระดาดยันต์ (ฮู้)	อักขระ ลายเส้น ที่เขียน ลงบนกระดาด	ปกป้องอันตราย รักษา โรคภัยไข้เจ็บและขับไล่สิ่ง อัปมงคล
	 ควันไฟ	สิ่งที่เห็นเป็นสีขาวคล้าย หมอก ลอยออกมาจาก ของที่กำลังไหม้ไฟ	ความเชื่อความศรัทธา เป็นสิ่งลึกลับที่มองไม่เห็น ตัวตน แต่มีอิทธิพลต่อ ชีวิตของผู้คน
ขจัดสิ่งชั่วร้าย	 สีดำ	สีอย่างสีเขม่าไฟจับกัน หม้อ	สัญลักษณ์ของธาตุน้ำ หมายถึงสิ่งหล่อเลี้ยงทุก ชีวิต สามารถชำระล้างสิ่ง ชั่วร้ายและสิ่งสกปรก
บันดาลให้ค้าขายรุ่งเรือง	 ปลา	สัตว์น้ำที่มีกระดูกสันหลัง ร่างกายแบ่งเป็นส่วนหัว ลำตัว และหาง	สัญลักษณ์ของความอุดม สมบูรณ์ ร่ำรวย และโชค ลาภ
ศูนย์รวมความศรัทธาของ ชาวจีนปากน้ำโพ	 พาสาน	อาคารต้นแม่น้ำ เจ้าพระยา ตั้งอยู่บริเวณ จุดรวมของแม่น้ำ 4 สาย คือ ปิง วัง ยม น่าน	ศูนย์รวมจิตใจของชาวจีน ปากน้ำโพ 5 กลุ่มภาษา ได้แก่ แต่จิว ฮากกา ไหหลำ กวางตุ้ง และ ฮกเกี้ยน
ระฆังทองเหลืองโบราณ		เครื่องใช้ดีให้เกิดเสียง	สัญลักษณ์แทนความ ศรัทธา เสียงระฆังประดุจ เสียงแห่งความสำเร็จ

ตารางที่ 2 (ต่อ)

วิเคราะห์ข้อมูลจาก เนื้อหา (ลักษณะทางบริบท)	สัญลักษณ์ / ภาพประกอบ	ความหมายตรง	ความหมายแฝง
อักษรชื่อ		ชื่อเจ้าพ่อเทพารักษ์ (ปูนเล่าก่ง)	เทพเจ้าผู้คุ้มครองชาวจีน โพ้นทะเล

ผลลัพธ์จากการดำเนินงานส่วนที่ 2

การดำเนินงานในส่วนนี้เป็นการสังเคราะห์ข้อมูลและสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม

การสังเคราะห์ข้อมูล

นำสัญลักษณ์ที่ได้จากการวิเคราะห์มาเป็นแนวทางในการสร้างภาพร่าง โดยนำสัญลักษณ์มาประกอบสร้างให้เป็นรูปลักษณ์ของสิ่งใดก็ตามที่ตั้งชื่อถึงเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ โดยคำนึงถึงความงามตามหลักองค์ประกอบของศิลปะ ดังที่ Palprem (2017, p.151) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของงานสร้างสรรค์ว่า การที่จะให้ผลงานสร้างสรรค์มีความงาม แลดูน่าประทับใจนั้น ต้องเพ่งพินิจ คิดนึก ถึงความสำคัญ ทั้งภาพรวมและรายละเอียด พร้อมส่วนหลัก – ส่วนรอง หรือส่วนประธาน – ส่วนประกอบ (Principles – Subordinates) ให้เข้าใจอย่างแท้จริง พร้อมทั้งภาคส่วนความรู้ที่ต้องศึกษาและปฏิบัติ เรื่องของหลักการและหรือทฤษฎีแห่งองค์ประกอบอันเป็นองค์ความรู้ที่สำคัญ

การทำภาพร่างผู้วิจัยเลือกใช้รูปแบบเหนือจริง (Surrealism) ซึ่งเป็นการนำรูปทรงต่าง ๆ มาผสมเข้ากับจินตนาการ และถ่ายทอดผลงานตามทฤษฎีอารมณ์นิยม (Emotionalism) ที่มุ่งเน้นความหมายและอารมณ์ภายในภาพ

ผลงานจิตรกรรมแต่ละภาพจะทำภาพร่างประมาณ 2-3 ภาพ จากนั้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านวิจารณ์ภาพร่าง เพื่อคัดเลือกภาพที่เหมาะสมในการสื่อความหมายและการเป็นภาพแทนสัญลักษณ์เจ้าพ่อเจ้าแม่ปากน้ำโพ

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม เรื่อง สิงโตกางต้ง : การสร้างสรรค์จิตรกรรมเพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ ประกอบด้วยผลงานจิตรกรรมรวมทั้งสิ้น 8 ภาพ ดังนี้ 1) สิงโตเจ้าแม่ทับทิม 2) สิงโตเจ้าพ่อเทพารักษ์ 3) สิงโตเจ้าพ่อกวนอู 4) สิงโตเจ้าแม่สวรรณ 5) สิงโตเจ้าพ่อสามตา 6) สิงโตเจ้าแม่หน้าผา 7) สิงโตเจ้าพ่ออู๋ และ 8) สิงโตเทพเจ้าไฉชิงเอี้ย ผลงานทั้งหมดถ่ายทอดด้วยเทคนิคสีน้ำมันบนผ้าใบ ขนาด 130X130 เซนติเมตร ซึ่งมีวิธีการเขียนภาพตามแนวทางของผู้วิจัยดังนี้

1. เตรียมพื้นภาพ ใช้สีน้ำมันสีน้ำตาล (Burnt Umber) ผสมกับน้ำมันสน ระบายให้ทั่วภาพ เมื่อสีแห้งสนิทใช้ดินสอดำร่างภาพ จากนั้นใช้พู่กันกลมนั้นเส้นรอบนอกเพื่อความชัดเจน

2. ใช้สีน้ำตาล (Burnt Umber) ผสมกับน้ำมันสน ระบายสร้างน้ำหนักอ่อนแก่ให้เกิดความแตกต่างระหว่างรูปกับพื้น

3. เริ่มแทรกสีเข้าไปในภาพโดยใช้สีขาวและสีดำมาผสม และใช้วิธีระบายสีแบบทึบแสงและโปร่งแสง ในส่วนนี้จะพิจารณาภาพรวมของผลงาน โดยยังไม่เน้นความสดของสี

4. ระบายสีเพื่อเก็บรายละเอียด โดยเพิ่มเนื้อสีที่มีความสดมากขึ้น และใช้วิธีเก็บรายละเอียดเป็นส่วนตัว เริ่มจากระยะหลังของภาพ

5. เก็บรายละเอียดระยะกลางของภาพ

6. เก็บรายละเอียดในส่วนของระยะหน้า จากนั้นพิจารณาภาพรวมของผลงาน และเก็บรายละเอียดซ้ำอีกครั้งทั่วทั้งภาพ โดยใช้สีโปร่งแสงและสีทึบแสงเพื่อเน้นส่วนที่สว่างและส่วนที่เข้ม

ลายน้ำ

รูปเคารพ

ปลาคาร์พ

เรือสำเภา

สีแดง

แบบร่าง 1

แบบร่าง 2

ภาพที่คัดเลือกเป็นต้นแบบ
สร้างสรรคงานจิตรกรรมสีน้ำมัน

แบบร่าง 3

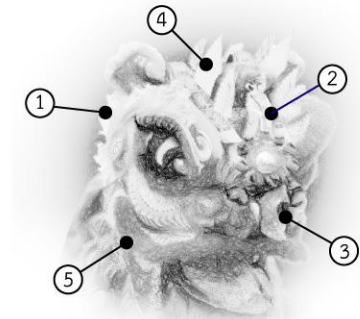
ภาพที่ 1 ตัวอย่างการสังเคราะห์ข้อมูลในการทำภาพร่างสิ่งใดเจ้าแม่ทับทิม จำนวน 3 ภาพ

ภาพที่ 2 แสดงขั้นตอนการสร้างสรรคผลงานจิตรกรรมสีน้ำมัน

ผลงานสร้างสรรค์

การสร้างสรรคผลงานจิตรกรรม ประกอบด้วยผลงานจิตรกรรมรวมทั้งสิ้น 8 ภาพ ดังนี้

ชื่อผลงาน สิงโตเจ้าแม่ทับทิม
เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 130x130 เซนติเมตร
ปี พ.ศ. 2564
ระยะเวลาสร้างสรรค์ 30 วัน

สัญลักษณ์ ได้แก่

1) สายน้ำ 2) รูปเคารพเจ้าแม่ทับทิม 3) ปลาการ์ฟ
4) เรือสำเภา 5) สีแดง

ภาพที่ 3 สิงโตเจ้าแม่ทับทิม

ภาพสิงโตเจ้าแม่ทับทิม

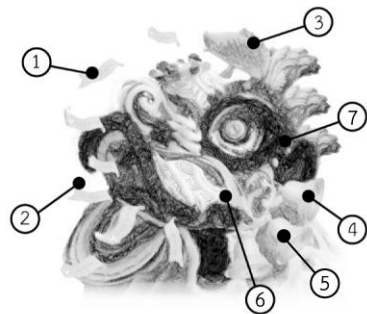
เจ้าแม่ทับทิม เป็นเทพสตรีประจำหัวน้ำที่คนไทยเชื้อสายจีนหลายกลุ่มให้ความเคารพนับถือ เรียกขานกันว่า เจ้าแม่จู๋บ้วยเนี้ย หรือหรือเจ้าแม่ดู่บ้วยเต่งเหนียว แปลว่า “เจ้าแม่ท่ายน้ำ” เมื่อชาวไหหลำเดินทางด้วยสำเภามาถึงเมืองไทยได้อัญเชิญเจ้าแม่จู๋บ้วยเนี้ยมาด้วย และตั้งศาลเจ้าขึ้นเพื่อสักการบูชา ต่อมาภายหลังรู้จักกันในชื่อภาษาไทยว่า เจ้าแม่ทับทิม เนื่องจากเครื่องประดับประจำองค์ของเจ้าแม่เป็นพลอยสีแดง (The Encyclopedia of Central Thai Culture, Volume 1., 2012, p.240-241)

ด้วยชาวจีนอพยพในเมืองไทยมีหลายกลุ่มภาษา ทั้งแต้จิ๋ว ฮกเกี้ยน และ ไหหลำ กวางตุ้ง จึงมีผู้คนจำนวนไม่น้อยเข้าใจสับสน เอาเรื่องราวของ “จู๋บ้วยเนี้ย” ไปปะปนกับเทพิตาประจำสายน้ำของชาวจีนแต้จิ๋ว และฮกเกี้ยนที่เรียกว่า หมาโจ้ว โดยเข้าใจว่าเป็นเทพองค์เดียวกัน แม้ว่าจะเป็นเทพสตรีคนละองค์ แต่วางที่มาจากคติความเชื่อเดียวกันนั่นก็คือ เป็นเทพที่คุ้มครองผู้เดินทางทางเรือ และเป็นเทพที่มีภูมิอยู่ในความเชื่อของมนุษยชาติทุกกลุ่มสังคมที่อยู่ใกล้ทะเล (Konphichic, 2007)

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยถ่ายทอดสัญลักษณ์ ดังนี้ 1) เรือสำเภา เป็นสัญลักษณ์ของเทพที่คุ้มครองผู้เดินทางทางเรือ เป็นสื่อแทนการเดินทางค้าขายของคนจีน

สมัยโบราณ ความอุดมสมบูรณ์ ความสำเร็จ และสมปรารถนา 2) ปลาครุฑหรือปลาหลิ เป็นสัญลักษณ์ของความเพียรพยายาม ดุจดังปลาหมึกที่ฝ่าแฉ่นว่ายข้าม กระทั่งถึงจุดมุ่งหมายสูงสุดและสามารถเป็นมังกรได้ 3) สายน้ำ เป็นสัญลักษณ์ของเจ้าแม่ทับทิมซึ่งเป็นเทพธิดาประจำสายน้ำ และชื่อของเจ้าแม่จ้วยบัวเนี้ยยังแปลว่าเจ้าแม่ท่ายน้ำ และ 4) สีแดงของสิงโตเป็นสัญลักษณ์ของพลอยสีแดง ซึ่งเป็นเครื่องประดับขององค์เจ้าแม่ และยัง เป็นสัญลักษณ์ที่สื่อถึงสิริมงคล มีความหมายถึงความโชคดี มีความสุข อายุยืนยาว เป็นสีที่มีพลังอำนาจขับไล่ขจัดสิ่งชั่วร้าย สิ่งอัปมงคลต่างๆ ได้ตามความเชื่อ ถือเป็นสัญลักษณ์แทนธาตุไฟ

การจัดองค์ประกอบศิลปะเป็นการจัดแบบเดียวแต่มี 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ รูปสิงโตเจ้าแม่ทับทิมอยู่ระยหน้าของภาพ ส่วนกลุ่มที่ 2 คือ รูปสายน้ำซึ่งอยู่ระยหลัง การใช้เส้นโดยรวมเป็นเส้นโค้ง ทำให้ภาพมีความเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง ทิศทางของเส้นเคลื่อนลงจากด้านซ้ายและพุ่งขึ้นสู่ด้านขวา การใช้สีมีความสดใส เน้นสีตรงข้ามคือสีแดงและสีฟ้าเพื่อดึงดูดความน่าสนใจ สีสวรรณะร้อนเป็นสีหลักของภาพ ปริมาณ 70 % ส่วนสีวรรณะเย็นปริมาณ 30 % เอกภาพและดุลยภาพจัดแบบ 2 ข้างไม่เท่ากันแต่สามารถถ่วงดุลกันได้

ชื่อผลงาน สิงโตเจ้าพ่อเทพารักษ์
เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 130x130 เซนติเมตร
ปี พ.ศ. 2564
ระยะเวลาสร้างสรรค์ 45 วัน

สัญลักษณ์ ได้แก่
1) กระดาดยันต์ 2) ควัน 3) ปลา
4) ระฆังทองเหลือง 5) ชื่อเจ้าพ่อเทพารักษ์
6) พาสาน 7) สีดำ

ภาพที่ 4 สิงโตเจ้าพ่อเทพารักษ์

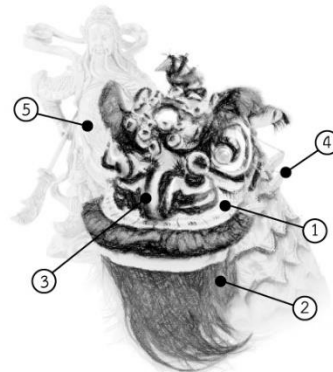
ภาพสิงโตเจ้าพ่อเทพารักษ์

เจ้าพ่อเทพารักษ์ (ปูนเถากง) เป็นเทพที่คนจีนกราบไหว้ในหมู่คนจีนโพ้นทะเล ซึ่งเป็นชื่อตำแหน่งของเทพเจ้าผู้เป็นใหญ่ที่ให้การคุ้มครองปกป้องรักษาผู้ที่อาศัยในเขตตามที่ท่านดูแลอยู่ เปรียบได้กับพระภูมิของไทย เป็นเทพเจ้าที่คุ้มครองชาวบ้านให้อยู่เย็นเป็นสุข บันดาลให้กิจการค้าขายรุ่งเรือง (Saengthong, 2016, p.35)

ในปี พ.ศ. 2460-2462 ชุมชนปากน้ำโพเกิดโรคห่า (อหิวาตกโรค) ระบาด ทำให้ผู้คนล้มตายจำนวนมาก ชาวบ้านจึงหันไปพึ่งสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ครั้นนั้นเจ้าพ่อเทพารักษ์ได้ประทับทรงเพื่อทำพิธีรักษาโรคด้วยการเขียนยันต์กระดาษ หรือเรียกว่า ฮู้ แล้วนำไปเผาไฟเพื่อทำนํ้ามนต์ให้ประชาชนดื่มกิน ทำให้โรคระบาดหมดสิ้นไป จึงเป็นที่เลื่องลือถึงความศักดิ์สิทธิ์ของเจ้าพ่อเทพารักษ์ (Saengthong, 2016, p.87)

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยถ่ายทอดสัญลักษณ์ ดังนี้ 1) กระดาษยันต์ หรือ ฮู้ คือ สิ่งที่ใช้ปกป้องอันตราย รักษาโรคร้ายไข้เจ็บ หรือไล่สิ่งอัปมงคล กระดาษยันต์ที่เผาไหม้ ล่องลอยกระจายอยู่โดยรอบ เป็นสัญลักษณ์ของการรักษาโรคร้ายให้กับประชาชน ที่กระดาษเขียนเป็นภาษาจีนว่า 药王神符封万病消除罡 แปลเป็นไทยว่า เทพเจ้าแห่งยาช่วยปิดเป่าโรคร้ายให้หมดไป 2) ควันทไฟที่เกิดจากการเผาไหม้มีรูปร่างที่เป็นนามธรรม เป็นสัญลักษณ์แทนความเชื่อความศรัทธา ซึ่งเป็นสิ่งลึกลับที่มองไม่เห็นตัวตน แต่มีอิทธิพลต่อชีวิตของผู้คน 3) เขารูปปลา ถือเป็นสัตว์มงคลของชาวจีน เป็นสัญลักษณ์ของความมั่งคั่ง ร่ำรวย ความสำเร็จ เหลือกินเหลือใช้ 4) ระฆังทองเหลืองที่ประดับอยู่ข้างหู เป็นวัตถุโบราณและเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่อยู่ในศาลเจ้าพ่อเทพารักษ์ เจ้าแม่ทับทิม 5) ด้านนอกระฆังเขียนข้อความเป็นภาษาจีนว่า ปูนเถ้ากง 6) หนดของสิงโตถ่ายทอดในรูปของอาคารสัญลักษณ์ต้นแม่น้ำเจ้าพระยา คือ พาसानเป็นจุดรวมกันของแม่น้ำ 4 สาย คือ ปิง วัง ยม น่าน จนเกิดเป็นแม่น้ำเจ้าพระยา การใช้สัญลักษณ์ดังกล่าวเนื่องจากเจ้าพ่อเทพารักษ์ถือเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวจีนปากน้ำโพ 5 กลุ่มภาษา ได้แก่ แต้จิ๋ว ฮากกา ไทลื้อ กวางตุ้ง และฮกเกี้ยน และ 7) สีของหัวสิงโต ถ่ายทอดด้วยสีดำ แดง และเขียว ซึ่งเป็นสีของธาตุทั้ง 5 ของจีน ขนของสิงโตสีดำเป็นสัญลักษณ์ของธาตุนํ้า หมายถึงสิ่งหล่อเลี้ยงทุกชีวิต สามารถชำระล้างสิ่งชั่วร้ายและสิ่งสกปรกออกไปได้

การจัดองค์ประกอบศิลปะเป็นการจัดแบบเตี้ยวแต่มี 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ รูปสิงโตเจ้าพ่อเทพารักษ์ กลุ่มที่ 2 คือกระดาษยันต์และควันทไฟที่ลอยอยู่โดยรอบ และกลุ่มที่ 3 คือลวดลายจิตรกรรมฝาผนังที่อยู่ด้านหลังของภาพ การใช้เส้นจะเน้นเส้นโค้งและเส้นเฉียงทำให้ภาพรู้สึกถึงความเคลื่อนไหว ตื่นเต้น และรุนแรง การใช้สีมีความสดใสเน้นการตัดกันของคู่สีเพื่อกระตุ้นความดึงดูด สีโดยรวมเป็นสีวรรณะเย็นปริมาณ 80 % วรรณะร้อน 20 % เอกภาพและดุลยภาพจัดแบบ 2 ข้างไม่เท่ากันแต่สามารถถ่วงดุลกันได้

ชื่อผลงาน สิงโตเจ้าพ่อกวานอุ
เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 130x130 เซนติเมตร
ปี พ.ศ. 2564
ระยะเวลาสร้างสรรค์ 30 วัน

สัญลักษณ์ ได้แก่
1) ใบหน้าสีแดง 2) หนวดเคราดำ 3) จมูกสีเขียว
4) ตาขี้ 5) รูปเคารพเจ้าพ่อกวานอุ

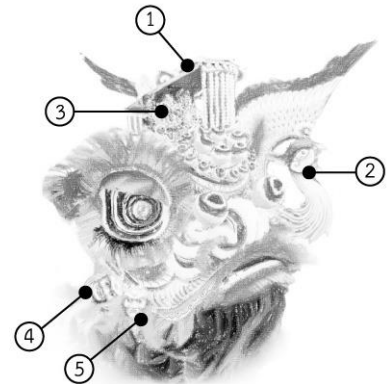
ภาพที่ 5 สิงโตเจ้าพ่อกวานอุ

ภาพสิงโตเจ้าพ่อกวานอุ

กวานอุเป็นบุคคลที่มีตัวตนจริงในประวัติศาสตร์ยุคสามก๊ก ภาพลักษณ์ของกวานอุได้สะท้อนผ่านงานศิลปะทั้งในรูปแบบจิตรกรรมและประติมากรรม มักปรากฏรูปของกวานอุในบุคลิกของขุนศึกผู้หิยมหาญและซื่อสัตย์ ส่วนใหญ่แล้วจะสร้างกวานอุให้มีใบหน้าที่แดง หนวดเคราดำยาวถึงอก แต่งกายด้วยชุดสีเขียว มีความซื่อสัตย์และรักความยุติธรรม (Chantharawongphaisan, 2009, p.75)

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยนำสีและบุคลิกของเทพเจ้ากวานอุจากงานจิตรกรรมและประติมากรรมมาเป็นสัญลักษณ์ในการถ่ายทอดผลงาน หัวสิงโตจะเน้นสีที่สำคัญ 3 สี คือ สีแดง สีดำ และสีเขียว สีแดงจะเป็นส่วนของใบหน้า ลำตัว และฉากหลัง สีดำเป็นส่วนของขนที่ใบหน้า เช่น หนวด เครา และใบหู เคราสีแดงจะยาวตามบุคลิกลักษณะของเทพเจ้ากวานอุ ส่วนสีเขียวจะเป็นส่วนของจมูกและดวงตา เครื่องประดับที่ห้อยอยู่ข้างหู คือ ตาขี้ เป็นสัญลักษณ์ของความยุติธรรม ฉากหลังของภาพเป็นรูปเคารพกวานอุในทำยืน ถือง้าวมังกรเขียวอยู่ข้างกาย ซึ่งเป็นรูปเคารพเทพเจ้ากวานอุที่พบเห็นมากที่สุด

การจัดองค์ประกอบศิลปะเป็นการจัดแบบเดี่ยวแต่มี 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ รูปสิงโตเจ้าพ่อกวานอุ ซึ่งอยู่ระยะหน้าของภาพ ส่วนกลุ่มที่ 2 คือ รูปเคารพเจ้าพ่อกวานอุและลวดลายจิตรกรรมฝาผนังที่อยู่ระยะหลัง การใช้เส้นจะเน้นเส้นโครงสร้างเป็นเส้นตรงแนวตั้ง ที่ให้ภาพมีความสงบ เคร่งขรึม สง่างาม สอดคล้องกับบุคลิกเจ้าพ่อกวานอุ สีที่ใช้เป็นสีหลักที่เป็นสัญลักษณ์ของเจ้าพ่อกวานอุ คือ สีแดง สีดำ และสีเขียว ภาพโดยรวมเป็นสีวรรณะร้อนประมาณ 70 % วรรณะเย็น 30 % เอกภาพและดุลยภาพจัดแบบ 2 ข้างไม่เท่ากันแต่สามารถถ่วงดุลกันได้

ชื่อผลงาน สิงโตเจ้าแม่สวรรณค์
เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 130x130 เซนติเมตร
ปี พ.ศ. 2564
ระยะเวลาสร้างสรรค์ 45 วัน

สัญลักษณ์ ได้แก่
1) พระมาลาแบบฮ่องเต้ 2) หงส์ 3) มังกร
4) องค์รัชดาธิปไตย 5) องค์รัชชูปถิพย

ภาพที่ 6 สิงโตเจ้าแม่สวรรณค์

ภาพสิงโตเจ้าแม่สวรรณค์

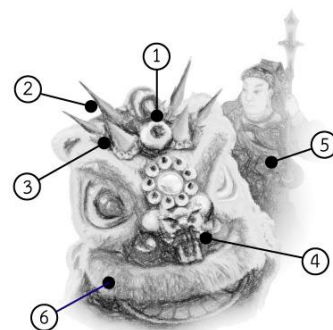
เจ้าแม่สวรรณค์ หรือ เทียนไห้วเซี่ยบ้อ หรือ มาโจ้ว เป็นเทพเจ้าที่คนจีนที่อพยพออกไปทำมาหากินหรือตั้งรกรากในต่างแดนให้ความเคารพอย่างมาก พวกเขาไหว้วอนให้เจ้าแม่ปกป้องรักษาให้ข้ามน้ำข้ามทะเลไปสู่โลกใหม่ได้อย่างปลอดภัย

ในสมัยราชวงศ์ชิง จักรพรรดิคังซี (คังซีฮ่องเต้) ได้ถวายบรรดาศักดิ์สรรเสริญองค์มาโจ้วให้เป็นเทียนไห้วหรือ เจ้าแม่สวรรณค์ และมีเครื่องประดับพระองค์เฉกเช่นเดียวกับมหาราชินีแห่งสวรรณค์ (Chio, 2019, p.64-65)

ลักษณะสำคัญของเทวรูปเจ้าแม่สวรรณค์ คือ มีเครื่องทรงเป็นสีแดงและสีเหลือง เครื่องประดับส่วนใหญ่เป็นไข่มุกแบบสตรีผู้สูงศักดิ์ มีเทพบริวาร 2 องค์ชายขวา องค์ซ้ายเป็นเทพหุทิพย์ คอยรับฟังเสียงร้องขอความช่วยเหลือของผู้ประสบภัย สามารถฟังเสียงได้ไกลถึงหมื่นลี้ องค์ขวาเป็นเทพดาธิปไตย คอยสอดส่องดูแลผู้ประสบภัย มองเห็นได้ไกลถึงพันลี้ เมื่อมีเหตุร้ายเกิดขึ้นที่ใด เทพบริวารทั้งสองจะนำมารายงานต่อเจ้าแม่ (Thai Cultural Encyclopedia, Central additional edition volume 1, 2012, p.244)

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยถ่ายทอดสัญลักษณ์ดังนี้ 1) หัวสิงโตสวมพระมาลาแบบฮ่องเต้ มีลูกบิดไข่มุกห้อยจากหมวกลงมาเป็นระย้า การฉลองพระมาลาแบบนี้แสดงว่าพระองค์เป็นสตรีผู้สูงศักดิ์ มีตำแหน่งระดับสูงในราชสำนัก 2) หงส์ ถือได้ว่าเป็นราชินีแห่งนกหรือราชินีแห่งฟาก มีลักษณะสวยงามมากกว่านกชนิดอื่น อีกทั้งยังเป็นสัญลักษณ์ของผู้หญิงเพราะมีรูปร่างและ

บุคลิกคล้ายผู้หญิง 3) มังกร เป็นสัญลักษณ์ของจักรพรรดิ มีความยิ่งใหญ่ เปี่ยมไปด้วยอำนาจ และ 4) องค์รัชชของเจ้าแม่สวรรค์ ผู้ที่ตัวสีเขียวยกมือป้องตา คือ เทพดาทิพย์ ส่วนอีกตนมีตัวสีแดงยกมือป้องหู คือ เทพหุทิพย์ การจัดองค์ประกอบศิลปะเป็นการจัดแบบเดี่ยวแต่มี 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ รูปสิงโตเจ้าแม่สวรรค์ อยู่ระยะหน้าและเป็นจุดเด่นของภาพ ส่วนกลุ่มที่ 2 คือ รูปหงส์และเทพหุทิพย์ดาทิพย์ซึ่งอยู่ระยะหลังและเป็นส่วนที่เป็นจุดรอง การใช้เส้นโดยรวมเป็นเส้นโค้งมีความเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง สีที่ใช้มีความสดใสเน้นการตัดกันของคู่สี คือ สีส้ม สีน้ำเงินและสีเขียว สีวรรณะร้อนเป็นสีหลักของภาพมีปริมาณ 70 % ส่วนสีวรรณะเย็นปริมาณ 30 % เอกภาพและดุลยภาพจัดแบบ 2 ข้างไม่เท่ากันแต่สามารถถ่วงดุลกันได้

ชื่อผลงาน สิงโตเจ้าพ่อสามตา
เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 130x130 เซนติเมตร
ปี พ.ศ. 2564
ระยะเวลาสร้างสรรค์ 50 วัน

สัญลักษณ์ ได้แก่

- 1) ดวงตาที่สามบริเวณหน้าผาก
- 2) อาวุธทวน 3) อัฐทองคำทรงพระมิต
- 4) มังกร 5) รูปเคารพเจ้าพ่อสามตา 6) สีเหลือง

ภาพที่ 7 สิงโตเจ้าพ่อสามตา

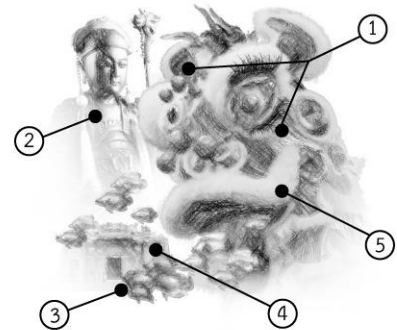
ภาพสิงโตเจ้าพ่อสามตา

เจ้าพ่อสามตา มีหลายชื่อ ได้แก่ ฮั่วกงไตเต่, โหวงเฮียงไตเต่, เหล่งกวนเบ้งหวนโซ่ เป็นหนึ่งในสี่แม่ทัพเวทดาที่ปกป้องรักษาพระพุทธศาสนา มีชื่อเดิมว่า เบ่เหล่งเอี้ยว มีอาวุธเป็นทวนสามแฉกและอัฐทองคำรูปทรงพระมิต ตามตำนานมีอิทธิฤทธิ์ที่โด่งดังอยู่ 3 อย่าง คือ ปราบปีศาจพญาอิกาไฟ ปราบมังกรเจ้าสมุทร ตะวันออกต้งไยเล้งอ่อง และใช้อิทธิฤทธิ์ลงโทษช่วยเหลือมารดาในนรกโลกกันต์ จากนั้นองค์หยกอ่องไตเต่ ได้เห็นพรสววรรค์จึงแต่งตั้งให้เป็นแม่ทัพบนสววรรค์ (Saengthong, 2016, p.37-38)

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยจัดทำให้สิงโตอยู่ใน

ความเคลื่อนไหวสมกับการเป็นแม่ทัพสวรรค์ และนำสัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของเจ้าพ่อสามตามาแสดงออก ดังนี้ 1) ดวงตาที่สามบริเวณหน้าผากสื่อถึงความรอบรู้ 2) นำอาวุธของเจ้าพ่อสามตามาเป็นส่วนประกอบที่หัวสิงโต ได้แก่ ทวนสามแฉกและอิฐทองคำรูปทรงพีระมิต 3) จมูกรูปม้งกรเป็นสัญลักษณ์ของการปราบมังกรเจ้าสมุทร 4) ฉากด้านหลังแสดงรูปภาพขององค์เจ้าพ่อสามตา และ 5) ขนสิงโตสีเหลืองเป็นสัญลักษณ์แห่งความอบอุ่น ความสุข และความหวัง

การจัดองค์ประกอบศิลปะเป็นการจัดแบบเดี่ยวแต่มี 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ รูปสิงโตเจ้าพ่อสามตาอยู่ระยะหน้าและเป็นจุดเด่นของภาพ ส่วนกลุ่มที่ 2 คือจิตรกรรมรูปเจ้าพ่อสามตาซึ่งเป็นจุดรองและอยู่ระยะหลังของภาพ การใช้เส้นจะเน้นเส้นเฉียงและเส้นโค้งทำให้รู้สึกเคลื่อนไหว รุนแรง การใช้สีมีความสดใสเน้นการตัดกันของคู่สี คือ สีเหลืองและสีม่วง สีแดงและสีน้ำเงิน สีวรรณะร้อนเป็นสีหลักของภาพมีปริมาณ 70 % ส่วนสีวรรณะเย็นปริมาณ 30 % เอกภาพและดุลยภาพจัดแบบ 2 ข้างไม่เท่ากันแต่สามารถถ่วงดุลกันได้

ชื่อผลงาน สิงโตเจ้าแม่หน้าผา
เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 130x130 เซนติเมตร
ปี พ.ศ. 2564
ระยะเวลาสร้างสรรค์ 40 วัน

สัญลักษณ์ ได้แก่

- 1) แผ่นไม้ศักดิ์สิทธิ์ 2) รูปเคารพเจ้าแม่หน้าผา
- 3) ปลาทองคำ 4) ศาลเจ้าแม่หน้าผา 5) สีขาว

ภาพที่ 8 สิงโตเจ้าแม่หน้าผา

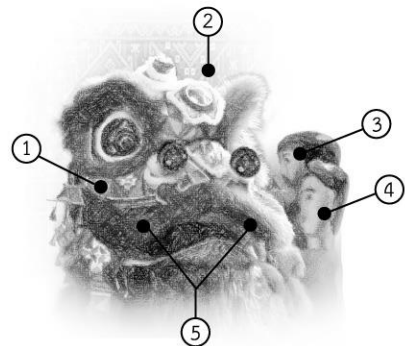
ภาพสิงโตเจ้าแม่หน้าผา

มีเรื่องเล่าสืบทอดกันมาว่า มีตายายคู่หนึ่ง ผันเห็นหญิงชรา ผมยาวเนื้อตัวเปี้ยกบอน มาบอกว่า ตัวเองลอยน้ำมาจากอยุธยาถึงนครสวรรค์หนาวมาก ขอให้เอาขึ้นจากน้ำที พอรุ่งเช้าจึงได้ไปริมแม่น้ำซึ่งมีลักษณะเป็นบริเวณน้ำวน ซึ่งบริเวณนั้นมีหน้าผาค่อนข้างสูงชันก็ได้พบไม้จันทร์ดำขนาดกว้าง 1 ฟุต สูง 2 ฟุต แกะเป็นรูปเจ้าแม่ติดอยู่ซอกหินอยู่รวมกับไม้ที่แกะเป็นรูปอื่นๆ จึงได้อัญเชิญขึ้นมาพร้อมกัน และได้สร้างศาลไม้เล็กๆ ไว้บริเวณริมแม่น้ำ เจ้าแม่หน้าผา มีชื่อเดิมเรียกว่าเจ้าแม่ทองสุข หรือเจ้าแม่ลำดวน รูปเจ้าแม่เดิมนั้นใช้ไม้จันทร์ดำ

แกะสลักเชื่อว่าเจ้าแม่ชอบกินหมาก ปัจจุบันได้ปั้นรูปเจ้าแม่และเปลี่ยนเครื่องทรงเป็นแบบจีน และรู้จักในนาม เจ้าแม่หน้าผา (Niroj, 2555, p.56)

ผู้วิจัยนำเรื่องราวดังกล่าวมาเป็นแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยถ่ายทอดพื้นผิวและส่วนประกอบต่างๆ ของสิงโต เช่น หู ตา เขา ให้ทำจากไม้ ที่หัวของสิงโตประดับด้วยแผ่นไม้ฉัตรดำรูปเสมา ปลาทองคำที่ว่ายออกมาจากตัวสิงโต เป็นสัญลักษณ์ของโชคลาภและความศักดิ์สิทธิ์ที่เดินทางมาถึง จังหวัดนครสวรรค์ ฉากด้านหลังแสดงรูปศาลเจ้าแม่หน้าผาและรูปเคารพเจ้าแม่หน้าผาทรงเครื่องแบบจีน ขนสิงโตสีขาวเป็นสัญลักษณ์แห่งความบริสุทธิ์ ความสง่างาม

การจัดองค์ประกอบศิลปะเป็นการจัดแบบเดี่ยวแต่มี 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ รูปสิงโตเจ้าแม่หน้าผาอยู่ระยหน้าของภาพ กลุ่มที่ 2 คือ รูปปลาและศาลเจ้าแม่หน้าผา ส่วนกลุ่มที่ 3 คือ รูปเคารพเจ้าแม่หน้าผา การใช้เส้นจะเน้นเส้นโค้งเพื่อให้ภาพมีความเคลื่อนไหว การใช้สีมีความสดใส สีสวรรณะเย็นเป็นสีหลักของภาพมีปริมาณ 80 % ส่วนสีวรรณะร้อนปริมาณ 20 % เอกภาพและดุลยภาพจัดแบบ 2 ข้างไม่เท่ากันแต่สามารถถ่วงดุลกันได้

ชื่อผลงาน สิงโตเจ้าพ่อจู้ เจ้าพ่อจู้
เทคนิค สีนํ้ามันบนผ้าใบ
ขนาด 130x130 เซนติเมตร
ปี พ.ศ. 2564
ระยะเวลาสร้างสรรค์ 30 วัน

สัญลักษณ์ ได้แก่
1) ลายผ้าทอลาวโซ่ง 2) ลายผ้าทอลาวพวน
3) รูปเคารพเจ้าพ่อจู้ 4) รูปเคารพเจ้าพ่อจู้
5) สีเขียวและสีม่วง

ภาพที่ 8 สิงโตเจ้าพ่อจู้ เจ้าพ่อจู้

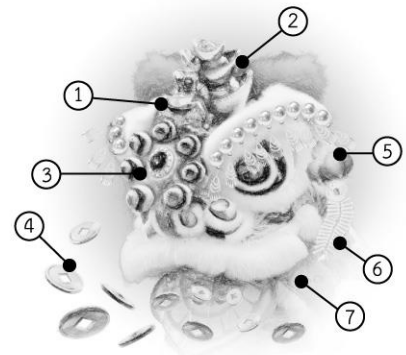
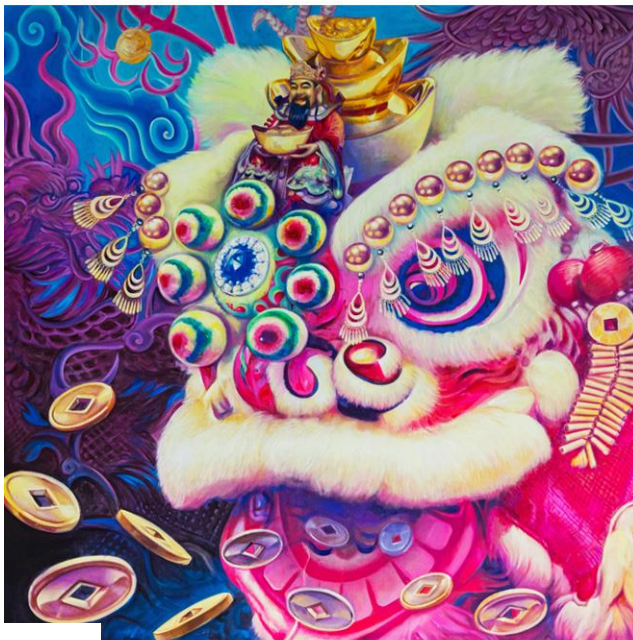
ภาพสิงโตเจ้าพ่อจู้ เจ้าพ่อจู้

ศาลเจ้าพ่อจู้ เจ้าพ่อจู้ ไม่มีหลักฐานแน่ชัดว่าสร้างขึ้นเมื่อใด แต่เดิมเป็นศาลไม้ตั้งอยู่ในชุมชนปากน้ำโพมานานไม่ต่ำกว่าสามชั่วอายุคน บริเวณที่ศาลตั้งอยู่ เรียกว่า ชุมชนชุมชนตลาด เคยรุ่งเรืองในอดีตเพราะเป็น

ย่านที่ขายสินค้าของคนไทยภาคเหนือ ชาวนครสวรรค์เรียกว่า "ลาว" ซึ่งชาติพันธุ์ลาวในจังหวัดนครสวรรค์มีอยู่ด้วยกัน 2 ชาติพันธุ์ คือ ลาวโซ่งหรือไทยทรงดำ และลาวพรวนหรือไทยพรวน ในปัจจุบันเจ้าพ่ออู๋ เจ้าพ่ออู๋ได้ถูกเชิญมาไว้ในศาลเจ้าแม่หน้าผา

ผู้วิจัยนำเรื่องราวดังกล่าวมาเป็นแนวความคิดในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยสีของหัวสิงโตจะแบ่งออกเป็น 2 สี ครึ่งหนึ่งเป็นสีเขียว ส่วนอีกครึ่งหนึ่งเป็นสีม่วง ซึ่งเป็นสัญลักษณ์แทนเจ้าพ่อทั้งสองที่อยู่ในหัวสิงโต และนำสัญลักษณ์ของลาวโซ่งและลาวพรวน คือ ลายผ้า มาเป็นส่วนประกอบภายในงาน ที่หัวสิงโตประดับตกแต่งด้วยผ้าของลาวโซ่งที่มีลวดลายเรขาคณิต ส่วนฉากหลังของภาพเป็นลายผ้าของลาวพรวน อีกทั้งยังแสดงรูปเคารพเจ้าพ่ออู๋ เจ้าพ่ออู๋

การจัดองค์ประกอบศิลปะเป็นการจัดแบบเดี่ยวแต่มี 3 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ รูปสิงโตสิงโตเจ้าพ่ออู๋ เจ้าพ่ออู๋ อยู่ระยะหน้าของภาพ กลุ่มที่ 2 คือ รูปเคารพเจ้าพ่ออู๋ เจ้าพ่ออู๋ อยู่ด้านขวามือของภาพ และกลุ่มที่ 3 คือ ลายผ้าทอซึ่งอยู่ระยะหลัง การใช้เส้นจะเน้นความเคลื่อนไหว การใช้สีมีความสดใส สีวรรณะเย็นเป็นสีหลักของภาพมีปริมาณ 70 % ส่วนสีวรรณะร้อนประมาณ 30 % เอกภาพและดุลยภาพจัดแบบ 2 ข้างไม่เท่ากันแต่สามารถถ่วงดุลกันได้

ชื่อผลงาน สิงโตเทพเจ้าไฉซิงเอี้ย
เทคนิค สีน้ำมันบนผ้าใบ
ขนาด 130x130 เซนติเมตร
ปี พ.ศ. 2564
ระยะเวลาสร้างสรรค์ 40 วัน

สัญลักษณ์ ได้แก่

- 1) รูปเคารพเทพเจ้าไฉซิงเอี้ย 2) ทองคำ (เงินทวยนางเป่า)
- 3) อัญมณี 4) เงิน (เหรียญจีน) 5) โคมแดง
- 6) ประทัด 7) สีแดง

ภาพที่ 9 สิงโตเทพเจ้าไฉซิงเอี้ย

ภาพที่ 9 สิงโตเทพเจ้าไฉซิงเอี้ย

เทพเจ้าไฉซิงเอี้ย คือ เทพเจ้าแห่งโชคลาภ ความร่ำรวย ถือเป็นเทพเจ้าจีนองค์สำคัญที่สุดที่จะได้รับการกราบไหว้ในการเริ่มเข้าสู่ปีนักษัตรใหม่เป็นองค์แรก เพื่อเป็นการต้อนรับความโชคดี โชคลาภ เงินทองเข้า

สู่บ้าน ทำให้ครอบครัวอยู่เย็นเป็นสุขและมีสุขภาพแข็งแรง (Watcharapradit, 2017, p.23)

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยถ่ายทอดสัญลักษณ์ ดังนี้ 1) รูปเคารพเทพเจ้าไฉชิงเอี้ยถือก้อนทองเป็นสัญลักษณ์ของโชคลาภ ความมีสิริมงคล 2) เขาสิงโตถ่ายทอดเป็นรูปของเงินหยวนเป่าหรือเงินตำลึงจีน เป็นสัญลักษณ์ของความร่ำรวย 3) ใบหน้าสิงโตประดับประดาด้วยอัญมณี 4 ชนิด คือ ไช่มุก เพชร ไพฑูริ และทองคำ เป็นสัญลักษณ์แทนสิ่งดีงามต่าง ๆ ที่เข้ามาในชีวิต 4) เหรียญเงินจีน (กู่เฉียน) เป็นสัญลักษณ์ของการรับเงินรับทอง รวบรวมว่าเป็นเทพเจ้าที่กำลังดูดเงินทองให้ไหลเข้ามา 5) โคมแดง เป็นสัญลักษณ์แห่งความเป็นสิริมงคล แสดงถึงความเจริญรุ่งเรือง มั่งคั่ง นิยมเปลี่ยนทุกปีเมื่อเทศกาลตรุษจีนหรือปีใหม่ 6) ประทัดที่ถูกจุดเป็นสัญลักษณ์ของการขับไล่สิ่งชั่วร้าย สิ่งไม่ดีออกไปจากชีวิต 7) สีแดงของสิงโต เป็นสัญลักษณ์แห่งความโชคดีและความสุข สามารถพบการใช้สีแดงได้ทุกที่ในช่วงเทศกาลปีใหม่อีก

การจัดองค์ประกอบศิลปะเป็นการจัดแบบเดี่ยวแต่มี 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 คือ รูปสิงโตเทพเจ้าไฉชิงเอี้ยอยู่ระยะหน้าของภาพ ส่วนกลุ่มที่ 2 คือ ลวดลายจิตรกรรมฝาผนังที่อยู่ด้านหลังของภาพ การใช้เส้นจะเน้นเส้นโค้งและเส้นเฉียงทำให้ภาพรู้สึกถึงความเคลื่อนไหว ตื่นเต้น และรุนแรง การใช้สีมีความสดใสเน้นการตัดกันของสีแดงและสีน้ำเงินเพื่อกระตุ้นความดึงดูด สีโดยรวมเป็นสีวรรณะร้อนปริมาณ 70 % วรรณะเย็น 30 % เอกภาพและดุลยภาพจัดแบบ 2 ข้างไม่เท่ากันแต่สามารถถ่วงดุลกันได้

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง สิงโตกวางตุ้ง : การสร้างสรรค์จิตรกรรมเพื่อเป็นสัญลักษณ์แทนเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

การนำหลักทฤษฎีสัญญะวิทยาเพื่อวิเคราะห์สัญลักษณ์ที่สื่อถึงเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ มีส่วนช่วยให้ผลงานศิลปะมีคุณค่าทางด้านเนื้อหามากขึ้น สอดคล้องกับที่ Buaclee (2013, p.140) ได้อธิบายเกี่ยวกับสุนทรียภาพแห่งความงามของสัญญะวิทยาไว้ว่า ความงามในงานศิลปะหลังยุคสมัยใหม่ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับการจัดวางตามหลักองค์ประกอบศิลป์เพียงเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงการจัดวางบริบทแวดล้อม การแฝงสัญลักษณ์และเวลาเพื่อการสื่อสาร และที่สำคัญคือ ความงามในการถอดรหัสของผู้ชมหรือกลุ่มเป้าหมายของผลงานนั้นๆ ได้จากการตีความ และถอดรหัสจากการที่ได้ดูงานศิลปะ

รูปแบบการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ผู้วิจัยถ่ายทอดศิลปะในรูปแบบเนื้อจริง ซึ่งเป็นการนำรูปทรงต่างๆ มาผสมเข้ากับจินตนาการ และใช้แนวคิดทฤษฎีอารมณ์นิยมมาเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ เพื่อให้สามารถสะท้อนอารมณ์ความรู้สึก ตลอดจนความหมายที่มีต่อเนื้อหาเรื่องราวของเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ สอดคล้องกับที่ Promsuwan (2003, p.10) ได้อธิบายเกี่ยวกับทฤษฎีอารมณ์นิยมไว้ว่า ทฤษฎีนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานความเชื่อที่ว่างานจิตรกรรมมิได้สร้างขึ้นจากความว่างเปล่า มิได้สร้างขึ้นจากการทำงานของประสาทมือและประสาทตาเท่านั้น แต่เป็นการสร้างงานที่ผ่านสมอง ผ่านความรู้สึกของศิลปิน ผลงานในแนวทฤษฎีนี้ จึงไม่เน้นรูปทรงธรรมชาติ เพราะเชื่อว่ารูปทรงธรรมชาติบางครั้ง ไม่สามารถใช้อธิบายความหมายได้ จึงเกิดการตัดทอน

หรือดัดแปลงรูปทรงขึ้น เพื่อให้สัมพันธ์สอดคล้องกับความรู้สึกที่ต้องการแสดงออก การชื่นชมงานศิลปะในทฤษฎีนี้ ต้องค้นหาความหมายและอารมณ์ในภาพเป็นหลัก

ด้านเทคนิควิธีการเขียนภาพจิตรกรรมสีน้ำมัน ผู้วิจัยใช้เทคนิคการเขียนภาพสีโปรงแสงผสมสีทึบแสง ทำให้ผลงานมีสีสันที่สดใสและมีความเป็นธรรมชาติ สีสันที่ใช้นั้นคือ Winsor & Newton แกรด Artist เพื่อให้ผลงานมีสีที่สดใสสอดคล้องกับเทคนิคการเขียนภาพ แต่ถึงอย่างไรสีที่ปรากฏภายในภาพก็ยังไม่สามารถสร้างความสดใสได้ตามที่ต้องการ ผู้วิจัยจึงได้ทดลองนำสีสะท้อนแสงมาร่วมใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งเป็นข้อค้นพบใหม่ในการเขียนภาพสีน้ำมัน สีสะท้อนแสงที่จะมีอยู่ 2 ชนิด คือ ชนิดหลอดและชนิดผง สำหรับสีชนิดหลอดใช้สีน้ำมันยี่ห้อ Maries รหัส 373 Fluorescent Pink ซึ่งเป็นสีชมพูสะท้อนแสง เมื่อนำมาผสมกับสีส้มและสีแดงจะช่วยให้สีส้มและสีแดงสดใสมากขึ้น ส่วนสีชนิดผงผู้วิจัยนำสีฝุ่นสะท้อนแสงมาผสมกับน้ำมันลินสีดและใช้เก็บรายละเอียดของภาพ ส่งผลให้ผลงานมีความสวยงามสดใสมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. รูปแบบผลงานสามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้เริ่มสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมรูปแบบเหนือจริง
2. สามารถใช้เป็นสื่อการสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยใช้ผลงานศิลปะในการอธิบายเรื่องราวของเจ้าพ่อ เจ้าแม่ปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์

ข้อเสนอแนะในการนำผลการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การต่อยอดองค์ความรู้ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรหาพื้นที่เป้าหมายที่สามารถนำผลงานศิลปะไปติดตั้ง หรือเผยแพร่ในพื้นที่เป้าหมายนั้น ๆ เพื่อผลทางสุนทรียภาพ
2. ควรนำผลงานจิตรกรรมมาเป็นต้นแบบในการสร้างหัตถ์สิ่งใดที่สามารถใช้งานได้จริง เพื่อถ่ายทอดความเป็นเอกลักษณ์ของสิ่งใดจังหวัดนครสวรรค์

References

- Buaclee. C. (2013, January-June). Signs Thai Appear in Communication Design and the Reflection of Post Modern Culture. *Veridian E-Journal*, 6(4), 134-147.
- Chantharawongphaisan, P. (2009). **108 chinese symbol..** Bangkok : Se-Education. [In Thai]
- Chio, S. (2019). **Chinese Gods.** Bangkok : Gypzy Publishing. . [In Thai]
- Hemachativiroon, N. (2021). **Lion dance Kwang Siu in Nakhon Sawan.** [Online]. Available : <https://www.youtube.com/watch?v=kYSUAaXtkmk>. [2021, August 17].
- Konphichic. (2017). **Shrine of the Tap Tim Goddess.** [Online]. Available : <http://oknation.nationtv.tv/blog/Konpichit/2007/12/25/entry-1/comment> [2021, October 26].
- Niroj. P. (2012). **Tell about Chinese New Year Pak Nam Pho.** Nakhon Sawan : N.P. [In Thai]

- Palprem. T. (2017, September-December). Nature of Art. **Silpakorn University Journal**, 37(3), 143-158. [In Thai]
- Promsuwan, S. (2003). **Art Appreciation**. Bangkok : Bookbinding. [In Thai]
- Saengthong, S. (2016). “100 Years of Pak Nam Pho” Tradition and Rituals of Chinese in Pak Nam Pho. Nakhon Sawan : Nakhon Sawan Art and Cultural Office. [In Thai]
- Khundiloknattawasa, S. (2018, January-June). Power of Faith and Belief on the Tradition of Pak Nam Pho Shrine: The Golden Dragon. **Humanities and Social Sciences Journal of Graduate, Pibulsongkram Rajabhat University**, 12(1), 82-96. [In Thai]
- The Encyclopedia of Central Thai Culture, Volume 1. (2012). **The Encyclopedia of Central Thai Culture, Volume 1**. Bangkok : Thai Cultural Encyclopedia Foundation. [In Thai]
- Watcharapradit, R. (2017, January 10). Cai Shen Ye, God of fortune. **Khaosod**, p.23. [In Thai]